

بهاری ترین دشت های ایران کجایند؟

ساناز قنبری

دبیر

چاردیواری

در دنیای شلوغ و پرهیاهوی امروزی، گاهی تنها چیزی که نیاز داریم، رهایی از فضای بسته و بازگشت به طبیعتی بکر و آرام است. من، به عنوان یک علاقه مند به کشف

زیبایی های ناشناخته ایران، هر سال بهار که می شود، کوله بارم را می بندم، نقشه ها را مرور می کنم و راهی دشت هایی می شوم که در این فصل، به زیباترین شکل ممکن نفس می کشند. دشت ها برای من فقط پهنه هایی از گل های رنگارنگ نیستند. هرکدام داستانی دارند؛ از دل کوه هایی که بر آنها سایه انداخته اند تا روستاهایی که مردمان شان با

گل ها همزیستی دارند. دشت، یک مدرسه است؛ برای آموختن صبوری، برای درک زیبایی بی صدا و برای لمس ترمی زمین. امروز می خواهم شش دشت رویایی را به شما معرفی کنم که دیدن شان در فصل بهار، نه فقط یک سفر که تجربه ای دلچسپ خواهد بود. این دشت ها تابلوی زنده ای از بهار ایران هستند و هر کدام بخشی از زیبایی، فرهنگ، اقلیم و

روحیه این سرزمین را در خود دارند. پس اگر دنبال آرامش، شگفتی یا حتی فقط سکوت می گردید، کوله بار ببندید و به دیدن شان بروید اما یادتان باشد: طبیعت به مهر نیاز دارد. گل ها را نچینید، زمین را پاکیزه نگه دارید و چیزی جز احترام و تحسین از خود به جا نگذارید. طبیعت، رفیق آرام ماست؛ کافی است به او مهربانی کنیم.

دشت بابونه فندقلو

(اردبیل)

یکی از آرام ترین و مه آلودترین دشت های ایران، دشت بابونه فندقلو در نزدیکی نمین (یکی از شهرهای استان اردبیل) است. خرداد که برسد، این دشت پر می شود از گل های سفید بابونه که بوی شان در مه می پیچد و فضا را آرام بخش می کند. جاده دسترسی از مسیر اردبیل - آستارا جدا می شود و بعد از حدود ۱۵ دقیقه پیاده روی در جنگل، به دشت می رسید. در اینجا محلی ها گاهی چای یا دمنوش بابونه تازه برای تان می آورند. حتی می توانید در بازارچه های کوچک کنار جنگل، محصولات طبیعی بخرید.

دشت شقایق های ارسباران

(آذربایجان شرقی)

اگر بخواهم فصلی را نام ببرم که ارسباران در آن دلربا تر از همیشه است، سریع می گویم: بهار. در منطقه ای نزدیک کلبر (شهری در شمال شرقی آذربایجان شرقی)، در دل جنگل های بلوط و ممرز، دشت هایی پنهان شده اند که در اردیبهشت با شقایق های وحشی جان می گیرند. مسیر دسترسی از روستای عاشقلو آغاز می شود. ابتدا با ماشین از جاده های پیچ در پیچ می گذرید و بعد حدود ۳۰ تا ۴۵ دقیقه در طبیعت پیاده روی کنید. شقایق ها در این دشت با آن سرخی خاص شان چشم نواز هستند.

دشت سوسن چلچراغ داماش

(گیلان)

داماش، در ارتفاعات سرسبز گیلان، محل رویش کمیاب ترین گل ایران است: سوسن چلچراغ. این گل که تنها در دو نقطه جهان می روید، نمادی از لطافت و زیبایی طبیعت ایران است. دشت سوسن در خردادماه با گل هایی سفید و خمیده رویایی می شود. البته ورود به این منطقه فقط با مجوز و راهنمای محلی مجاز است. چون دشت حفاظت شده است و فقط باید تماشا کرد؛ حتی دست زدن به گل ممنوع است. تجربه بودن در این دشت، به نوعی زیارت طبیعت است؛ سکوت، مه، کوه و گل هایی که مثل چراغ از خاک روییده اند.

دشت آفتابگردان کالپوش

(مرز سمنان و خراسان شمالی)

فکر کنید در دشتی ایستاده اید که تا چشم کاری کند، گل های زرد آفتابگردان سر برآورده اند و همه رو به خورشیدند. اینجا دشت کالپوش است؛ جایی در شرق استان سمنان، در مسیر جاجرم. از نیمه تیرماه تا اواسط مرداد، میلیون ها آفتابگردان در این دشت می رویند اما در بهار هم تماشایی است. مسیر دسترسی اش آسفالت است و برای هر سنی مناسب. مردم محلی خوشرو هستند، گاهی تخمه آفتابگردان تازه می فروشند یا به چای آتشی مهمان تان می کنند. قدم زدن میان آفتابگردان ها، عکس گرفتن از پشت گل هایی که به آسمان لبخند می زنند، تجربه ای است که هرگز فراموش نمی کنید.

دشت لاله های واژگون الیگودرز

(لرستان)

در زاگرس شرقی، در ارتفاعات الیگودرز، یکی از زیباترین دشت های ایران قرار دارد؛ دشت لاله های واژگون. از فروردین تا اوایل اردیبهشت، این لاله ها با گلبرگ هایی خمیده به زمین، مثل شمع هایی رو به پایین، در میان مه و سبزه می درخشند. زیبایی منحصر به فرد این منطقه باعث شده تا هر ساله جشنواره لاله های واژگون الیگودرز در این دشت برگزار شود. مسیر دسترسی از روستاهای رزستان و بزئوید است و بیشتر گردشگران برای رسیدن به اینجا در چادر یا کمپ می مانند. مردم محلی هم چای و غذا درست می کنند اما همه می دانند اینجا جای سکوت و احترام است.

دشت گل های وحشی اشترانکوه

(لرستان)

اشترانکوه نه فقط یک رشته کوه، بلکه سرزمین افسانه هاست. در دامنه جنوبی اش، دشت هایی گسترده اند که در اردیبهشت و خرداد با گل های خودرو مثل پامچال، زنبق کوهی، بنفشه، گل گاوزبان و خارشتر پوشیده می شوند. در اینجا طبیعت بکر است. مسیر دسترسی از روستای «تی» یا «چکان» است و اگر اهل پیاده روی یا کوهنوردی سبک باشید، دسترسی راحتی خواهید داشت. در طول مسیر مناظر زیبا و شگفت انگیزی وجود دارد که می توانید در مکان های مختلف توقف داشته و به استراحت و عکاسی بپردازید؛ حتی در میان گل ها می توانید گله های دامداران را ببینید، صدای زنگوله های گوسفندان را بشنوید و با چوپان ها گپ بزنید.